

Eduard Möricke,
Nesatigebla amo

tradukita de Klaus Mohrhoff

Tiel la am' está! Tiel la am' está!
Per kisoj ne kvietebla:
Kie la stultulo emanta plenigi
kribrilon per pura akvo?
Kaj ĉerpu vi miljare eĉ
kaj kisadu eterne, eĉ eterne,
neniam vi satigos ĝin.

La am', la am' ĉiuhor'
strange novajn dezirojn ekigas;
ni mordas al ni la lipojn vunditaj
nin kisantaj.
Kuŝas la knabino trankvile
kiel ŝhafido subtranĉile;
perokule petas: daŭrigu,
ju pli dolore, des pli bone.

Tiel la am' está, kaj estis jam,
kiom longe ekzistas am',
kaj alie s-ro Salomo,
la saĝulo, enam' estis neniam.

*Traduko de la Germana poemo "Nimmersatte Liebe" de EDUARD MÖRICKE (Eduardo Mojriko, *1804-09-08 – †1875-06-04) en Esperanton de Klaus Mohrhoff.*

Arg-1113-2247 (2015-01-10 11:48:27)

Tiun ĉi poem-esperantigon mi, Manfred Retzlaff, trovis en la retejo <http://donh.best.vwh.net/Esperanto> sub http://donh.best.vwh.net/Esperanto/Literaturo/Poezio/lunpoezionesatigebla_amo.html.